

ÅRSMÖTE onsdagen den 2 mars kl. 19.00 på
Kronetorps mölla med efterföljande föredrag av
Kjell Lindberg -- "Japanska svärd som konst".

OBS! Medtag gärna dina japanska objekt för bedömning och ev. förtydning, dock ej värdering.

TEMATRÄFF onsdagen den 6 april kl. 19.00 på
Kronetorps mölla med tema: **SLAGLÅSVAPEN**

Du som vill avnjuta Arnolds läckra mackor skall beställa senast på
måndagen per telefon 040-91 67 15!

Planerad VÅRUTFLYCKT! *24/5*

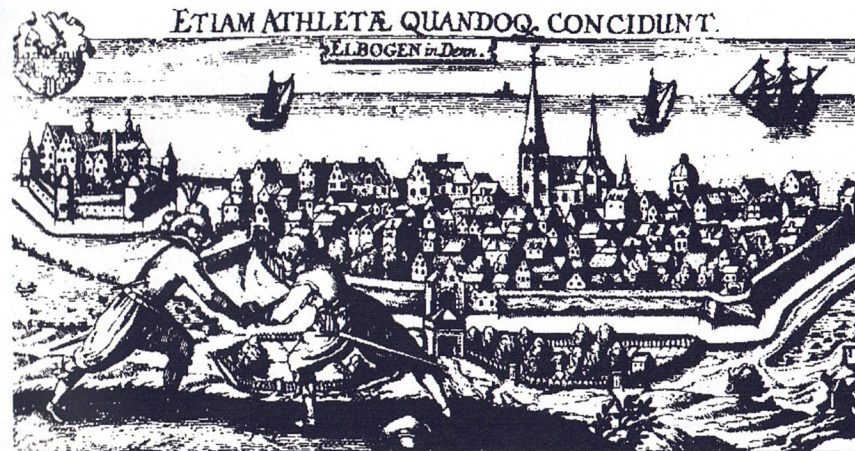
Söndagen den 14 juni tänkte vi bege oss till Ljungbyhed, mer om
detta i nästa nummer av Meddelandet som Ni bör ha hos Er
omkring den 24 maj.

Som framgår av bilagd inbetalningsavi så är årets medlemsavgift
oförändrat låg 250:- och vi hoppas att Ni betalar lika punktligt som förra
året. Den som inte har betalt till den 30 april avföres från medlemskap.

SKÅNES VAPENHISTORISKA FÖRENING

c/o Ordf. Rune Lindkvist, Andgatan 4, 234 32 Lomma, tel. 040-41 19 08
Vice Ordf. Per Flodberg, tel. 046-12 99 00
Sekreterare Olle Svensson, tel. 042-22 16 51
Klubbmästare Arnold Lach, tel. 040-91 67 15
Kassör Jan van den Born, tel. 046-14 77 89
Styrelsemedlem Anders Åbjörnsson, tel. 040- 16 31 30
Styrelsesuppleant Kuno Nilsson, tel.040-41 03 50
Redaktör Olle Ivö, Saturnusgatan 262, 260 35 Ödåkra, tel. 042-20 41 38
E-postadress olle@hox.se

För innehållet i artiklarna svarar respektive författare !

Skånes Vapenhistoriska Förening
GRUNDAD 1940

MEDELANDE NR 227 FEBRUARI 2005

Vår vapenbroder i Göteborg
Olof P. Berg haft den stora vänligheten
att bidra med 2 artikelunderlag annars
hade det inte blivit något Meddelande
alls denna gång.

Vad mycken kunskap som finnes
upplagrad hos våra över 100
medlemmar som bara väntar på att få
delges oss andra----

Vad väntar ni på? **Olle Ivö**

Ordförande har ordet!

Så har ett nytt år infunnit sig och när detta läses har ytterligare några veckor gått.

Men en önskan om en god fortsättning på det nya året till alla våra medlemmar bör väl ändå vara på sin plats, även vapenhistoriskt önskar vi väl alla att året skall bli intressant och lärorikt. Man kan alltid lära sig något nytt inom detta omfattande och rika intresseområde. Dessutom kan man alltid önska sig en liten godbit eller varför inte en stor inom det egna samlarområdet.

Om nu inte priset sätter en käpp i hjulet för priserna tenderar ju att öka i allt accelererande takt, i varje fall då det gäller kvalitetsobjekt.

Sedan vi hördes av sist hade vi möjlighet att förvärva något nytt vid vår sedvanliga julaktion på möllan den 8:e december, många grep tillfället och en hel del saker såldes, flera till rimliga priser.

Utbudet var som vanligt varierande från böcker, uniformstryck, bajonetter och värjor till afrikanska spjut. Kvalitén skiftade men som exempel bjöds det ut ett par mycket vackra franska parpistoler som fann en ny och till synes nöjd ägare.

Efter auktionen avnjöts som vanligt Arnolds goda julbord och jag försäkrar att ingen gick hungrig därifrån och det kändes skönt att vår klubbmästare återvänt från sin semesterresa.

Det var glädjande att så många medlemmar infunnit sig, även några från andra sidan sundet.

Och så till sist, välkommen till vårt årsmöte!

Rune Lindkvist

Blankvapenjubileum år 2005

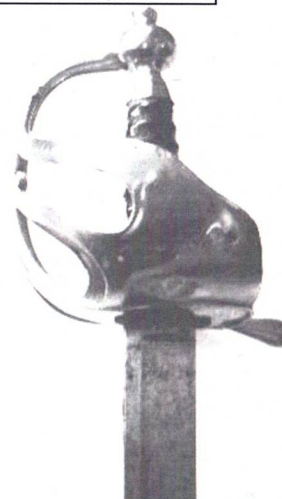
Olof P. Berg

Under de två senaste åren har vi kunnat finna ett flertal blankvapen där man funnit anledning att använda begreppet jubileum.

När vi nu har kommit till år 2005 så visar det sig emellertid att det är svårt att hitta ett vapen, som fyller kvalifikationerna. Det enda vapen, som jag därför kan presentera denna gång är en pallasch.

Pallasch m/1805

Pallasch m/1805

För Livregements-brigadens Kyrassiärkår

Namnet på detta förband var vid den tiden Kongl. Lif-Regements-Brigadens-Cuirassier-Corps. Utvecklingen bland blankvapnen under andra halvseket av 1700-talet släpade fortfarande efter övriga länder i Europa. Först under det sista kvartalet började man införa tungt kavalleri i Sverige och nu infördes s.k. pallascherna vid ett flertal kavalleriregementen.

Men om vi var sent ute så blev inte heller tiden för pallascherna så långvarig, eftersom de redan började avvecklas i andra länder.

Vid Västgöta och Smålands kavalleriregementen infördes pallascherna år 1775 och beslut om deras avveckling kom år 1791. Vid Norra Skånska och Östgöta kavalleriregementen samt Livregementet till häst infördes pallascherna 1773. Norra Skånska ändrades till linjedragonregemente år 1801 och avlade sina pallascher. Östgöta kavalleriregemente ändrades år 1791 till infanteri. Södra Skånska kavalleriregementet ändrades år 1800 till karabinjärregemente och hade pallascher m/1773 fram till år 1815. Livregementet till häst blev år 1791 uppdelat i flera förband, varav ett blev Livregementsbrigadens kyrassiärkår.

Denna fick behålla status som tungt kavalleri och erhöll år 1805 en ny modell.

Detta är ganska anmärkningsvärt. När flertalet av s.k. tungt kavalleri försvann så behåller man två förband och förser ett av dessa med nytt vapen trots att vapnen från de ändrade regementena knappast hunnit att bli utslitna och torde ha kunnat komma till användning.

Det nya vapnet är som bilderna visar i princip samma som den tidigare m/1773.

Fästet har man behållit men klingan är ändrad. Den gamla tveeggade klingan med skarp ås är ersatt av en eneggad klinga med flat rygg och skålslipningen på båda sidor. Klingan är på ca 25-30 cm från udden tveggad. Klingans längd är 95,5 – 95,7 cm och bredden vid fästet 35 mm.

Denna modell var den sista pallaschen i Sverige och blev den som förekom den kortaste tiden eftersom den endast användes i 10 år. Regimentet ändrades år 1815 och blev nu Livregementets dragonkår och därmed följde ett annat vapen.

Pånyttfödelse?

För något år sedan förvärvade jag en slaglåspestol, svenska armens m/1820/49.

Pipa, lås och beslag (förutom nosblecket som saknades) var i ett förvånansvärt bra skick.

Ingen avbränning vid knallhattsnippeln och ingen gravrost.

Till och med alla skruvar och låsets detaljer var i bra skick.

Stocken därimot var i ett misserabelt tillstånd. Förutom att framstocken var avsågad, var kolven misshandlad med ett otal djupt karvade skårar. Dessutom fanns en ful infällning framför låset. Ytterligare en skönhetsfläck, som man ofta ser på flint- och slaglåspestoler, var att stora delar av träet ovanför kolvkappan var bortflisat.

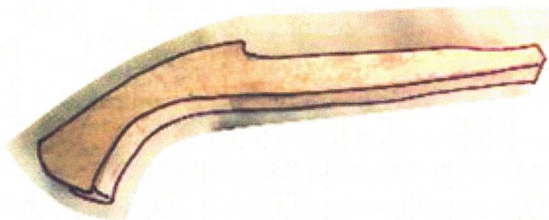
Detta var ett vapen som låg på gränsen till att bli reservdelar.

Vad jag inte kan förstå var att när alla metalldelar var i ett så gott skick som de var, hur kunde då stocken vara så fördärvad, obegripligt? Eftersom jag, som en del av er vet, har sysslat med reovering och reparation av gamla vapen så har jag samlat på mig gammalt trä i form av valnötskolvar och dylikt.

Vid ett tillfälle erhöll jag bland annat tre stycken grovsågade kolvännen till pistoler.

Det slog mig att dom liknade min m/1820/49 och vid närmare kontroll visade det sig att mitt antagande var riktigt och ämnena stämde exakt med min pistol. Emellertid hade dessa tre ämnena blivit kasserade av den anledningen att vid sågningen hade kolvmakaren kommit innanför mallen vid något ställe och då var det "ajöss" med det ämnet.

Det bästa ämnet av mina tre, saknade knappt 2 mm på undersidan framför varbygeln, under främre låsskruven. Nu när jag hade metalldelarna som var i ypperligt skick och en träbit som hade samma ålder och varit avsedd för tillverkning av m/1820 så beslöt jag efter viss fundering att tillverka en ny kolv.

Resultatet blev bra, bortsett från sågmissen som man knappast ser och jag har fått en pistol i mycket bra skick.

Visserligen får det väl det jag gjort räknas som en grov renovering men jag tycker att det finns förmildrande omständigheter.

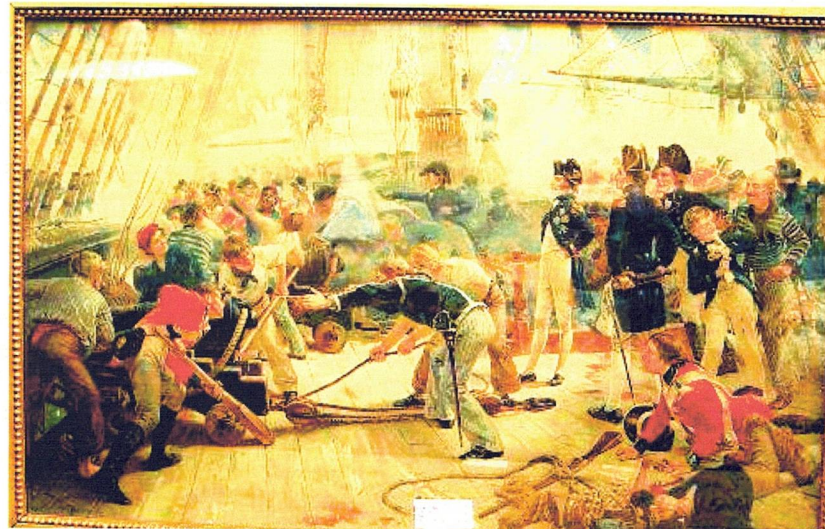
Jag har egentligen bara fortsatt arbetet på kolven efter kolvmakaren som verkade för närmare 200 år sedan och har i stort sett använt samma slags verktyg som han.

Dessutom har jag räddat ett vapen från att försvinna som kanske kan glädja samlare i århundranden framåt.

P.S. Jag har märkt piprännan med namn och årtal.

Kuno Nilsson

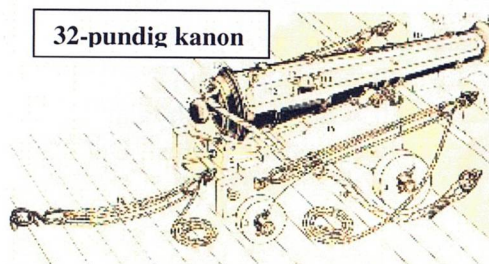
Ett historiskt intressant oljetryck som jag ropade in på auktion!

Den föreställer helt klart lord Nelson vid ett sjöslag som jag vid detaljgranskning av däck och masterna på skeppet vid olika bildjämförelser vill påstå att det är däck på *HMS Victory* och vid beaktande av den ålder han har här kan man hålla för troligt att det avser slaget vid Trafalgar där han avled av skottskada några timmar efter segern över den kombinerade fransk-spanska flottan.

(Att han sedan fraktades hem i en tunna rom för att kunna hedersbegravas i hemlandet är en annan historia).

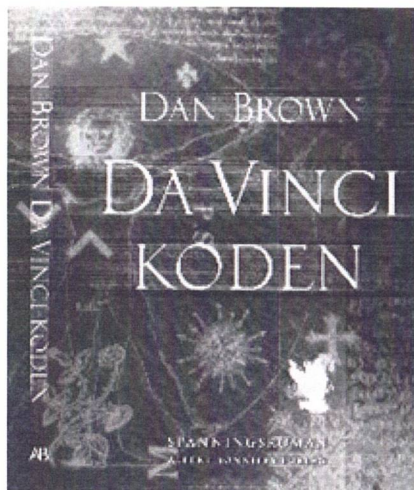
Det är intressant att se hur kanonen riktas av kanonbetjäningen på order från skytten som dirigerar via handrörelser. /**Olle Ivö**

32-pundig kanon

Lord Nelson

Svärdfejare, Da Vinci-koden och vapen.

Boken om Da Vinci-koden av Dan Brown har av olika recensenter blivit bedömd på de mest olika sätt. Den, som bäst klarlagt situationen, är Anders Piltz, Lund, professor i latin och präst i dominikanorden, som i en artikel i Göteborgs-Postens Två Dagar den 22 januari

2005, skriver följande: "Författaren till försäljningssuccén Da Vinci-koden, Dan Brown, har som väntat blivit stämd för plagiat av författarna till The Holy Blood and the Holy Grail, utkommen 1982.

Da Vinci-koden utger sig för att bygga på fakta, och många läsare tar författarna på orden. De får skylla sig själva. Brown skrattar gott, ser kulorna rulla in och beviljar inga intervjuer.

Det ingår i förutsättningarna för varje roman att författaren får fabulera fritt. Läsaren vill bli vilseförd och förförd av författarens fantasi. När Umberto Eco i början av Rosens namn påstår att han bygger på en medeltida handskrift och på ett mycket plausibelt sätt skildrar sina mödor för att komma åt den, då står det läsaren fritt att tro att han talar sanning, men alla kloka förstår att allt flyter ur Ecos geniala fantasi. Det köper vi gärna."

Var går då gränsen till bedrägeri när det gäller gamla vapen?

I alla tider har vapen, som konst betraktat, utgjort ett högt konstnärligt och kvalificerat arbete, därpistol- och gevärssmeder kunnat åstadkomma rena mästerverk i klass med målningar av de mest berömda artister. Deras alster var högt uppskattade av kungar, som delade ut dyrbara gåvor i form av vapen till likställda potentater. Precis som på andra områden kom under 1800-talets slut en del förfälskningar i omlopp men först under 1900-talet efter 1:a världskrigets slut kom samlingar i flera gamla rustkammare i Tyskland samt från Wettiner Museum i Sachsen och Historiska Museet i Dresden ut i marknaden. Detta ledde till en större efterfrågan än vad som fanns till salu och under åren 1922-1923 kom hovantikvarien Kahlert, som var specialist på gamla vapen i kontakt med en Anton Konrad, som levde i Dresden och verkat från år 1914 som vapensmed med specialitet vapen i gotisk och renässans stil. Samarbetet ledde till att Konrad började tillverka äldre vapen genom kopiering av museivapen och lyckades på så sätt framställa sällsyntheter, som med god förtjänst såldes inte minst på den amerikanska marknaden, där av naturliga skäl ingen jämförelse kunde genomföras.

Konrad var emellertid en försiktig man och sökte undvika att få en stämpel på sig som förfälskare. Det går således att se om en värja är gjord av honom. Hans skicklighet som blankvapentillverkare är så stor att han fått en egen liten monter i Deutsches Klingmuseum i Solingen. Det har också visat sig att det finns speciella samlare på Konrad-vapen, vilket skjutit priserna i höjden. Detta skulle faktiskt kunna leda till den paradoxen att någon börjar förfälska Konrads förfälskningar, vilket de trots allt måste betraktas som.

För några år sedan kunde man köpa en Konrad-värja på en känd vapenauktion i Stockholm. Om jag minns rätt bjöds den ut för 35000 kr. och gick för 60000.- kr. Enligt min uppfattning ett för högt pris för ett bedrägeri.

Det illusionstrick, som Dan Brown har gjort, föll inte jag för.

Olof P. Berg

VEM VET VAD DETTA ÄR ?

Material: Mässing

Mått : h:56 cm

B:41 cm

Tjocklek : 3 mm

Text: Ut fulmen in periculo ad Mortem

Den som kan stå till tjänst med upplysningar om denna "BRICKA" är välkommen att ringa till:

Olle Svensson 042-221651

.....
BOKTIPS: SVÄRDET

Med gladiatorer, musketörer, samurajer, äventyrare och olympiska mästare genom historien.

Cohen, Richard

9177386744 199:- (351;-) inkl.moms

<http://www.svenskaforlaget.com>

Förslag till dagordning vid föreningens årsmöte onsdagen den 2 mars 2005

- P. 1 Årsmötet öppnas
- P. 2 Val av ordförande att leda mötet
- P. 3 Val av sekreterare att föra protokollet
- P. 4 Val av två personer att jämte ordförande justera protokollet
- P. 5 Fråga om mötets behöriga utlysande
- P. 6 Godkännande av dagordning
- P. 7 Föregående årsmötesprotokoll
- P. 8 Styrelsens verksamhetsberättelse
- P. 9 Balansräkning
- P.10 Revisionsberättelse
- P.11 Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen
- P.12 Förslag från medlemmar till styrelsen
- P.13 Motioner
- P.14 Valförrättning
 - a. Val av vice ordförande för 2 år
 - b. Val av 2 styrelsemedlemmar för 2 år
 - c. Val av styrelsesuppleant för 2 år
 - d. Val av ordinarie revisor för 2 år
 - e. Val av revisorsuppleant för 1 år
 - f. Val av 3 ledamöter till valberedningen varav 1 sammankallande
- P.15 Övriga frågor
- P.16 Avtackningar
- P.17 Årsmötet avslutas

Varje betalande medlem har rätt att lämna förslag till befattningshavare enligt punkt 14 a-c senast 8 dagar före årsmötet till valberedningen. Sammanställande till valberedningen är: Gösta Malmberg tel.040-471641. På årsmötet kan endast föreslås befattningshavare till punkt 14 d-f. Motioner / förslag om föreningens verksamhet m.m. sändes senast 8 dagar före årsmötet till: Ordförande Rune Lindkvist, Andgatan 4, 234 32 Lomma.